

കർമ്മാതീത സ്ഥിതിക്കു വേണ്ടി മനോനിയന്ത്രണ ശക്തിയുടെയും ഉൾക്കൊള്ളാനുള്ള ശക്തിയുടെയും ആവശ്യകത

ശബ്ദത്തിനുപരിയായ തന്റെ ശ്രേഷ്ഠ സ്ഥിതി അനുഭവം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? ഈ ശ്രേഷ്ഠ സ്ഥിതി സർവ്വ വ്യക്ത ആകർഷണത്തിനുപരിയായ ശക്തിശാലിയായ വേറിട്ട പ്രിയപ്പെട്ട സ്ഥിതിയാണ്. ഒരു സെക്കന്റുകിലും ഈ ശ്രേഷ്ഠ സ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുമെങ്കിൽ അതിന്റെ പ്രഭാവത്താൽ മുഴുവൻ ദിവസം കർമ്മം ചെയ്തുകൊണ്ടും സ്വയത്തിൽ വിശേഷ ശാന്തിയുടെ ശക്തി അനുഭവം ചെയ്യും. ഈ സ്ഥിതിയെ കർമ്മാതീത സ്ഥിതി, ബാപ് സമാൻ സമ്പൂർണ്ണ സ്ഥിതി എന്നു പറയും. ഈ സ്ഥിതിയിലൂടെ ഓരോ കാര്യത്തിലും സഫലത അനുഭവം ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കും. അങ്ങനെയുള്ള ശക്തിശാലി സ്ഥിതിയുടെ അനുഭവം ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ? ബ്രാഹ്മണ ജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം തന്നെ കർമ്മാതീത സ്ഥിതി പ്രാപ്തമാക്കലാണ്. ലക്ഷ്യം നേടണമെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ മുതൽ ഈ അഭ്യാസത്തിൽ മുഴുകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ ലക്ഷ്യം നേടുന്നതിനു വിശേഷമായി സ്വയത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളുവാനുള്ള ശക്തിയും, മനോ നിയന്ത്രണ ശക്തിയും ആവശ്യമാണ് കാരണം വികാരി ജീവിതത്തിലും ഭക്തിയുടെ ജീവിതത്തിലും രണ്ടിലും ജന്മ ജന്മാന്തരമായി ബുദ്ധിക്കു വിസ്താരത്തിൽ അലയുന്ന സംസ്കാരം വളരെയധികം ഉറച്ചു പോയി. ഇപ്രകാരം വിസ്താരത്തിൽ അലയുന്ന ബുദ്ധിയെ സാര രൂപത്തിലേക്കു സ്ഥിതി ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നതിനു ഈ രണ്ടു ശക്തികൾ ആവശ്യമാണ്. തുടക്കം മുതൽ നോക്കൂ - തന്റെ ദേഹത്തിന്റെ ബോധം തന്നെ വൈവിധ്യമാർന്ന എത്ര പ്രകാരത്തിൽ വിസ്താരത്തിലാണ്. അത് അറിയാമല്ലോ അല്ലേ. ഞാൻ കുട്ടിയാണ്, ഞാൻ ചെറുപ്പക്കാരനാണ്, ഞാൻ വയസ്സനാണ്, ഞാൻ ഇന്ന തൊഴിൽ ചെയ്യുന്ന ആളാണ്, ഇങ്ങനെ ദേഹത്തിന്റെ സ്മൃതിക്കു എത്ര വിസ്താരമാണ്. ഇനി സംബന്ധങ്ങളിലേക്കു വന്നാലോ, എത്ര വിസ്താരമാണ്. ആരുടെ കുട്ടിയാണ്, അല്ലെങ്കിൽ ആരുടെ അച്ഛനാണ് എന്നിങ്ങനെ എത്ര വിസ്താരത്തിലാണ് സംബന്ധങ്ങൾ. അത് വർണ്ണിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല കാരണം അത് അറിയാം. ദേഹത്തിന്റെ പദാർത്ഥങ്ങളും എത്ര വിസ്താരത്തിലാണ്. ഭക്തിയാണെങ്കിലോ അനേകം ദേവതകളെ സന്തുഷ്ടമാക്കുന്നതിനു എത്ര വിസ്താരത്തിലാണ്. ലക്ഷ്യം ഒരാളെ പ്രാപ്തമാക്കലാണ് പക്ഷെ അലയുന്നതിനു വേണ്ടി അനേകം സാധനങ്ങളുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള വിസ്താരങ്ങളെ സാര രൂപത്തിലേക്കു കൊണ്ടു വരുന്നതിനു വേണ്ടി മനോ നിയന്ത്രണ ശക്തിയും ഉൾക്കൊള്ളാനുള്ള ശക്തിയും അത്യാവശ്യമാണ്. എല്ലാ വിസ്താരത്തെയും ഒരൊറ്റ വാക്കിൽ ഒതുക്കുന്നു. അതേതു വാക്കാണ്? ഞാനും ബിന്ദു, ബാബയും ബിന്ദു. ഒരു ബാബയാകുന്ന ബിന്ദുവിൽ ഈ ലോകം മുഴുവൻ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ നല്ല രീതിയിൽ അനുഭവമുണ്ടല്ലോ അല്ലേ. ലോകത്തിൽ രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണ് ഉള്ളത് - ഒന്ന് സംബന്ധം, രണ്ട് സമ്പത്ത്. ഈ രണ്ടു വിശേഷതകളും ബിന്ദുവാകുന്ന ബാബയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. സർവ്വ സംബന്ധങ്ങളും ഒരാളിലൂടെ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞോ? സർവ്വ സമ്പത്തിന്റെയും പ്രാപ്തികളായ സുഖം, ശാന്തി, സന്തോഷം ഇതൊക്കെ അനുഭവം ചെയ്തോ അതോ ഇനി ചെയ്യാൻ പോകുന്നതേയുള്ളോ? അപ്പോൾ എന്താണ് സംഭവിച്ചത്? വിസ്താരം സാരത്തിലേക്ക് അടങ്ങിയില്ലേ. സ്വയം സ്വയത്തോട് ചോദിക്കൂ - അനേക ഭാഗത്തേക്ക് വിസ്താരത്തിൽ അലഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന ബുദ്ധി മനോനിയന്ത്രണ ശക്തിയുടെ ആധാരത്തിൽ ഒരാളിലേക്ക് ഏകാഗ്രമായില്ലേ? അതോ ഇപ്പോഴും വിസ്താരത്തിലേക്കു അലയുകയാണോ. മനോനിയന്ത്രണ ശക്തിയും ഉൾക്കൊള്ളുവാനുള്ള ശക്തിയും പ്രയോഗിച്ചിരുന്നോ? അതോ അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവു മാത്രമേയുള്ളോ! അഥവാ ഈ രണ്ടു ശക്തികളെ പ്രയോഗിക്കുവാൻ അറിയാമെങ്കിൽ - അതിന്റെ ലക്ഷണമിതാണ്, എവിടെ എപ്പോൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അവിടെ ബുദ്ധിയെ ആഗ്രഹിക്കുന്ന സ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കും. സ്ഥൂലമായ സവാരിക്ക് ശക്തിശാലിയായ ബ്രേക്കു ഉള്ളതുകൊണ്ട് എവിടെ എപ്പോൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അവിടെ നിർത്തുവാൻ സാധിക്കും. എവിടെ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അവിടെ വണ്ടിയെയോ സവാരിയെയോ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ദിശയിലേക്കു കൊണ്ടു പോകാം. സ്വയത്തിൽ ഈ ശക്തി അനുഭവം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ അതോ ഏകാഗ്രമാകുവാൻ സമയമെടുക്കുന്നുണ്ടോ? വ്യർത്ഥത്തിൽ നിന്നും സമർത്ഥത്തിലേക്കു വരുവാൻ സമയമെടുക്കുന്നുണ്ടോ - ഉണ്ടെങ്കിൽ മനസ്സിലാക്കൂ ഈ രണ്ടു ശക്തികളുടെ കുറവുണ്ട്. സംഗമയുഗത്തിലെ ബ്രാഹ്മണ ജീവിതത്തിന്റെ വിശേഷത തന്നെ സാര രൂപത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുക - സദാ സുഖ ശാന്തിയുടെ, സന്തോഷത്തിന്റെ, ജ്ഞാനത്തിന്റെ, ആനന്ദത്തിന്റെ ഊഞ്ഞാലിലാടുക. സർവ്വ പ്രാപ്തികളുടെ സമ്പന്ന സ്വരൂപത്തിന്റെ അവിനാശി ലഹരിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തിരിക്കൂ. സദാ മുഖത്ത് പ്രാപ്തി തന്നെ പ്രാപ്തി, ആ സമ്പന്ന സ്ഥിതിയുടെ തിളക്കവും ശോഭയും കാണപ്പെടണം. സ്ഥൂല ധനത്തിൽ സമ്പന്നരായവർക്കും വിനാശി രാജധാനി പ്രാപ്തമാക്കുന്ന രാജാക്കന്മാർക്കും, ദാപരത്തിന്റെ ആദിയിൽ ഈ തിളക്കമുണ്ടായിരുന്നു. ഇവിടെയാണെങ്കിലോ അവിനാശി പ്രാപ്തികളാണ്. അപ്പോൾ എത്രമാത്രം തിളക്കവും ശോഭയും മുഖത്ത് കാണണം. അങ്ങനെ അനു

ഭവം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? അതോ അനുഭവങ്ങൾ കേട്ട് സന്തോഷിക്കുകയാണോ. പാണ്ഡവ സൈന്യം വിശേഷപ്പെട്ടതാണ്. പാണ്ഡവ സൈന്യത്തെ കാണുന്നവർ തീർച്ചയായും ഹർഷിതരാകുന്നു. എന്നാൽ പാണ്ഡവരുടെ വിശേഷതയാണ് - സദാ ധൈര്യമുള്ളവരായി കാണിച്ചിരിക്കുന്നു, ദുർബ്ബലതകൾ ഉള്ളവരായിട്ടില്ല. സ്വന്തം ഓർമ്മചിഹ്നമായ ചിത്രം കണ്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ അല്ലേ. ചിത്രത്തിലും മഹാവീരന്മാരായിട്ടാണ് കാണിച്ചിരിക്കുന്നത് അല്ലേ. ബാപ്ദാദ എല്ലാ പാണ്ഡവർക്കും വിശേഷ രൂപത്തിൽ, സദാ വിജയികളായി, സദാ ബാബയുടെ കൂട്ടുകാരായി അതായത് പാണ്ഡവ പതിയുടെ കൂട്ടുകാരായി, ബാപ് സമാൻ മാസ്റ്റർ സർവ്വ ശക്തിമാൻ സ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തിരിക്കുന്നവരായിരിക്കുക - ഈ വിശേഷ സ്മൃതിയുടെ വരദാനം നൽകുകയാണ്. വന്നിരിക്കുന്നവരിൽ പുതിയവരുണ്ടായിരിക്കാം, പക്ഷെ കല്പം മുൻപത്തെ അധികാരി ആത്മാക്കളാണ്. അതുകൊണ്ട് സദാ തന്റെ സമ്പൂർണ്ണ അധികാരം നേടിയെടുക്കുക - ഈ ഉത്സാഹത്തിൽ ലഹരിയിൽ നിശ്ചയത്തിൽ സദാ കഴിയുക. മനസ്സിലായോ. ശരി.

ഒരു സെക്കന്റിൽ ബുദ്ധിയെ ഏകാഗ്രമാക്കി സർവ്വ പ്രാപ്തികളുടെ അനുഭവം ചെയ്ത്, സദാ സർവ്വ ശക്തികളെ സമയ പ്രമാണംപ്രയോഗത്തിൽ കൊണ്ടു വരുന്ന, സദാ ഒരു ബാബയിൽ മുഴുവൻ ലോകത്തെയും അനുഭവം ചെയ്യുന്ന, സമ്പന്നരും സമാനരുമായ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കൾക്ക് ബാപ്ദാദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്കാരവും.

പാർട്ടികളോടൊപ്പം

1. അധർകുമാരന്മാരോടൊപ്പം - ഇങ്ങനെയൊരു ശ്രേഷ്ഠ ഭാഗ്യം തനിക്കു ലഭിക്കുമെന്ന് എപ്പോഴെങ്കിലും ചിന്തിച്ചിരുന്നോ? ഇത്രയും ശ്രേഷ്ഠ ഭാഗ്യം പ്രാപ്തമാക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷ പോലുമില്ലായിരുന്നു, പ്രതീക്ഷകൾ നഷ്ടപ്പെട്ട ആത്മാക്കളെ ബാബ പ്രതീക്ഷയ്ക്കു വകയുള്ളവരാക്കി മാറ്റി. നിരാശയുടെ കാലം സമാപ്തമായിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ഓരോ ചുവടിലും സഫലത അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതിന്റെ പ്രതീക്ഷകളാണ്. നടക്കുമോ ഇല്ലയോ എന്നറിയില്ല - എന്നുള്ള സങ്കല്പങ്ങളൊന്നും വരാറില്ലല്ലോ അല്ലേ. ഏതൊരു കാര്യത്തിലും അത് സ്വന്തം പുരുഷാർത്ഥത്തിലായിരിക്കാം, സേവനത്തിലായിരിക്കാം, രണ്ടിലും നിരാശയുടെ സംസ്കാരം സമാപ്തമായിരിക്കുന്നു. ഏതൊരു സംസ്കാരവും - കാമ വികാരത്തിന്റെ ആയിരിക്കാം, ലോഭത്തിന്റെ ആയിരിക്കാം, അഹങ്കാരത്തിന്റെയായിരിക്കാം - പരിവർത്തനപ്പെട്ടില്ല എന്ന നിരാശ വരരുത്. 'എനിക്കു പരിവർത്തനപ്പെടാനേ സാധിക്കില്ല', 'അയാൾ പരിവർത്തനപ്പെടുക നടക്കുന്ന കാര്യമല്ല' - ഇങ്ങനെയുള്ള സങ്കല്പങ്ങളൊന്നും വരുത് കാരണം ഇപ്പോൾ ഇതൊന്നും സമാപ്തമായില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എപ്പോഴാണ് സമാപ്തമാകുക? ഇപ്പോൾ ദശഹരയുടെ സമയമല്ലേ. സത്യയുഗത്തിൽ ദീപാവലിയാകും. രാവണനെ സമാപ്തമാക്കുന്ന ദശഹര ഇപ്പോഴാണ്. ഇക്കാര്യത്തിൽ വിജയത്തിന്റെ ഉണർവും ഉത്സാഹവും സദാ ഉണ്ടായിരിക്കണം. നിരാശയുടെ സംസ്കാരം ഉണ്ടായിരിക്കരുത്. എത്ര ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള കാര്യമായാലും അതൊരു വലിയ കാര്യമല്ല എന്ന രീതിയിൽ എളുപ്പമായി തോന്നണം കാരണം അനേക പ്രാവശ്യം ഈ കാര്യം നടത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. ഇതൊരു പുതിയ കാര്യമേയല്ല. പല പ്രാവശ്യം ചെയ്തൊരു കാര്യം ആവർത്തിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് സദാ പ്രതീക്ഷയുള്ളവരായിരിക്കൂ. നിരാശയുടെ പേരടയാളം പോലും കാണപ്പെടരുത്. ഒരിക്കലും ഒരു സ്വഭാവ സംസ്കാരത്തെക്കുറിച്ച് അത് പരിവർത്തനപ്പെടുമോ ഇല്ലയോ എന്നറിയില്ല എന്ന് സങ്കല്പിക്കരുത്. സദാ വിജയികളാണ്, ഇടയ്ക്കിടക്ക് വിജയിക്കുന്നവരല്ല. സ്വപ്നത്തിൽ പോലും ഒരു കുറവ് അനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ സദാകാലത്തേക്ക് സമാപ്തമാക്കണം. നിരാശയെ സദാകാലത്തേക്ക് പ്രതീക്ഷയിലേക്ക് പരിവർത്തനപ്പെടുത്തണം. നിശ്ചയം ഉറച്ചതാണെങ്കിൽ വിജയം സദാ കൂടെയുണ്ട്. നിശ്ചയത്തിൽ എന്ത് എന്തുകൊണ്ട് എന്നൊക്കെ വരുമ്പോൾ വിജയത്തിൽ അതായത് പ്രാപ്തിയിൽ എന്തെങ്കിലുമൊക്കെ കുറവുകൾ വരുന്നു. അതുകൊണ്ട് സദാ പ്രതീക്ഷയുള്ളവർ, സദാ വിജയികൾ - നിരാശയെ സദാകാലത്തേക്ക് പ്രതീക്ഷയിലേക്ക് പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുന്നവർ.

2. സദാ സ്വയത്തെ സംഗമയുഗീ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കളെന്ന്, പുരുഷോത്തമ ആത്മാക്കളെന്ന്, അഥവാ ബ്രാഹ്മണ കുടുംബത്തിലെ മഹാൻ ആത്മാക്കളെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? ഇപ്പോഴേ പുരുഷോത്തമന്മാരായില്ലേ ! ലോകത്തിൽ ധാരാളം പുരുഷന്മാരുണ്ട്, പക്ഷെ അവരിൽ നിന്നും വേറിട്ട് ബാബയ്ക്കു പ്രിയപ്പെട്ടവരായി മാറി. മറ്റുള്ളവരുടെ ഇടയിൽ സ്വയത്തെ അലൗകികമെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടല്ലോ അല്ലേ. ലൗകിക ആത്മാക്കളുടെ സംബന്ധത്തിൽ വരുമ്പോഴും അവരുടെ ഇടയിൽ കഴിയുമ്പോഴും ഞാൻ അലൗകികമായി വേറിട്ടവളാണ് എന്നൊരിക്കലും മറന്നു പോകരുത് കാരണം നിങ്ങൾ ഹംസങ്ങളായി മാറിയിരിക്കുന്നു, ജ്ഞാനത്തിന്റെ മുത്തുകൾ പെറുക്കുന്ന ഹോളി ഹംസങ്ങളാണ്. അവർ വ്യത്തികേടുകൾ കഴിക്കുന്ന കൊക്കുകളാണ്. അവർ അതു തന്നെ കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും, അതു തന്നെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും..... അപ്പോൾ കൊക്കുകൾക്കിടയിൽ കഴിഞ്ഞുകൊണ്ട് തന്റെ ഹോളി ഹംസ ജീവിതത്തെ മറക്കുന്നില്ലല്ലോ

അല്ലേ. ഒരിക്കലും അവരുടെ പ്രഭാവത്തിൽ പെട്ടു പോകുന്നില്ലല്ലോ അല്ലേ. യഥാർത്ഥത്തിൽ നിങ്ങളുടെ പ്രഭാവം അവരിലാണ് ഉണ്ടാവേണ്ടത്, അവരുടെ നിങ്ങളിൽ അല്ല. സദാ സ്വയത്തെ ഹോളി ഹംസമെന്നുമ നസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? ഹോളി ഹംസത്തിനു ബുദ്ധിയിലേക്ക് ജ്ഞാനത്തിന്റെ മുത്തുകൾ അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും സ്വീകരിക്കുക സാധ്യമല്ല. കൊക്കിൽ നിന്നും ഹോളിഹംസമായി മാറി. ഹോളി ഹംസം സദാ സ്വച്ഛവും സദാ പവിത്രവുമാണ്. പവിത്രതയാണ് സ്വച്ഛത. ഹംസം സദാ സ്വച്ഛമാണ്. സദാ വെളുപ്പു തന്നെ വെളുപ്പ്. വെളുപ്പ് സ്വച്ഛതയുടെയും പവിത്രതയുടെയും അടയാളമാണ്. നിങ്ങളുടെ ഡ്രസ്സ് വെളുപ്പാണ്. അത് പവിത്രതയുടെ അടയാളമാണ്. ഒരു പ്രകാരത്തിലുമുള്ള അപവിത്രത ഹോളി ഹംസമാക്കില്ല. ഹോളി ഹംസത്തിനു സങ്കല്പം പോലും അപവിത്രമാക്കുവാൻ സാധിക്കില്ല. സങ്കല്പം ബുദ്ധിയുടെ ഭക്ഷണമാണ്. അഥവാ അശുദ്ധമോ വ്യർത്ഥമോ ആയ ഭക്ഷണം കഴിച്ചാൽ സദാ ആരോഗ്യമുള്ളവരായിരിക്കുക സാധ്യമല്ല. വ്യർത്ഥമായ സാധനം വലിച്ചെറിയുകയാണ് ചെയ്യുക, അത് കൂട്ടി വയ്ക്കാറില്ല, അതുകൊണ്ട് വ്യർത്ഥ സങ്കല്പത്തെയും സമാപ്തമാക്കൂ. ഇതിനെയാണ് ഹോളി ഹംസം എന്നു പറയുക. ശരി.

പാണ്ഡവരോട് :- പാണ്ഡവർ എന്നാലർത്ഥം സങ്കല്പത്തിലോ സ്വപ്നത്തിലോ പോലും തോൽക്കാത്തവർ. വിശേഷമായി ഈ സ്റ്റേഗൻ ഓർമ്മയിൽ വയ്ക്കണം പാണ്ഡവർ എന്നാൽ സദാ വിജയികൾ. സ്വപ്നം കാണുന്നതു പോലും വിജയത്തിന്റേതായിരിക്കും. അത്രയും പരിവർത്തനപ്പെടണം. ഇരിക്കുന്ന എല്ലാവരും വിജയി പാണ്ഡവരാണോ. അവിടെ പോയിട്ട് തോറ്റു പോയി എന്ന് കത്തെഴുതില്ലല്ലോ. മായവരുന്നതല്ല, നിങ്ങൾ വിളിച്ചു വരുത്തുന്നതാണ്. ദുർബ്ബലരാകുക എന്നാലർത്ഥം മായയെ വിളിച്ചു വരുത്തുക. ഏതു പ്രകാരത്തിലുള്ള ദുർബ്ബലതയായാലും അത് മായയെ വിളിച്ചു വരുത്തും. അപ്പോൾ പാണ്ഡവർ എന്തു പ്രതിജ്ഞയാണെടുത്തത് - സദാ വിജയിയായിരിക്കും. ഇപ്രകാരം പ്രതിജ്ഞയെടുക്കുന്നവർക്ക് സദാ ബാപ്തദയുടെ ആശംസകൾ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അങ്ങനെയുള്ള കുട്ടികളെ പ്രതി ബാബ സദാ വാഹ് വാഹ് എന്ന പാട്ടു പാടും. എല്ലാവരും വിജയികളാണ്. ഈ ഗ്രൂപ്പിൽ ഒരാൾ പോലും തോൽക്കില്ല. ശരി. ഓംശാന്തി.

മാസ്റ്റർ ദാതാവാകൂ (അവ്യക്ത മഹാവാക്യം)

ബാപ്തദാ കുട്ടികളിൽ നിന്നും ഇതാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത് - ഓരോ കുട്ടിയും മാസ്റ്റർ ദാതാവാകണം. എന്താണോ ബാബയിൽ നിന്നും കിട്ടിയത് അത് മറ്റുള്ളവർക്ക് കൊടുക്കൂ. ആത്മാക്കളിൽ നിന്നും എടുക്കുവാനുള്ള ഭാവന വയ്ക്കരുത്. ദയാഹൃദയരായി തന്റെ ഗുണങ്ങളുടെയും ശക്തികളുടെയും സഹയോഗം എല്ലാവർക്കും കൊടുക്കൂ, വിശാലഹൃദയരാകൂ. എത്രമാത്രം മറ്റുള്ളവർക്കു കൊടുത്തുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നുവോ അത്രയും മുന്നേറികൊണ്ടിരിക്കും. പിന്നാശിയായ ഖജനാവു കൊടുക്കുന്നോറും കുറയും, അവിനാശിയായ ഖജനാവു കൊടുക്കുന്നോറും വർദ്ധിക്കും - ഒന്നും രണ്ടുമല്ല, ആയിരങ്ങൾ നേടും.

മാസ്റ്റർ ദാതാവെന്നാൽ സദാ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നവർ, സമ്പന്നർ. ആരുടെ അടുത്താണോ അനുഭൂതികളുടെ ഖജനാവു സമ്പന്നമായിട്ടുള്ളത്, ആ സമ്പന്ന മുർത്തികൾ സ്വാഭാവികമായും മാസ്റ്റർ ദാതാവായി തീരും. ദാതാവെന്നാൽ സേവാധാരി. ദാതാവിനു കൊടുക്കാതിരിക്കുവാനാവില്ല. അവർ അവരുടെ ദയാഹൃദയമാകുന്ന ഗുണം കൊണ്ട് ചിലർക്ക് ധൈര്യമാണ് കൊടുക്കുന്നതെങ്കിൽ ചില ദുർബ്ബല ആത്മാക്കൾക്ക് ബലം നൽകും. അവർ മാസ്റ്റർ സുഖദാതാക്കളായിരിക്കും. സദാ സാമൂതിരിയിലുണ്ടായിരിക്കണം നമ്മൾ സുഖദാതാവിന്റെ കുട്ടികൾ മാസ്റ്റർ സുഖദാതാക്കളാണ്. ആരാണോ ദാതാവ്, അയാളുടെ അടുത്ത് ഉണ്ടെങ്കിൽ അല്ലേ കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കൂ, അഥവാ ഒരാളുടെ അടുത്ത് സ്വയത്തിനു കഴിക്കുവാനുള്ള വക പോലുമില്ലെങ്കിൽ അയാൾ എങ്ങനെ ദാതാവാകും. അതുകൊണ്ട് ഏതുപോലെ ബാബ അതുപോലെയായിരിക്കണം കുട്ടികൾ. ബാബയെ സാഗരമെന്നാണ് വിളിക്കുക. സാഗരമെന്നാൽ പരിധിയില്ലാത്തത്, ഒരിക്കലും കുറവു വരാത്തത്. അതുപോലെ നിങ്ങളും മാസ്റ്റർ സാഗരമല്ലേ, നദിയും, തോടുമൊന്നുമല്ലല്ലോ. ബാബക്കു സമാനം നിസ്വാർത്ഥ ഭാവനയോടെ കൊടുത്തുകൊണ്ടേ പോകൂ. അശാന്തിയുടെ സമയത്ത് മാസ്റ്റർ ശാന്തി ദാതാവായി മാറി മറ്റുള്ളവർക്ക് ശാന്തി കൊടുക്കൂ, ഭയപ്പെടരുത് കാരണം നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ എന്താണോ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് അത് വളരെ നല്ലത്, എന്താണോ നടക്കാനിരിക്കുന്നത് അത് വളരെ വളരെ നല്ലത്. വികാരങ്ങൾക്കു വശപ്പെട്ട മനുഷ്യർ പോരടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അവരുടെ ജോലി തന്നെ അതാണ്. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ജോലി അങ്ങനെയുള്ള ആത്മാക്കൾക്ക് ശാന്തി നൽകലാണ് കാരണം നിങ്ങൾ വിശമംഗളകാരികളാണ്. വിശമംഗളകാരി ആത്മാക്കൾ സദാ മാസ്റ്റർ ദാതാക്കളായി മാറി കൊടുത്തുകൊണ്ടേയിരിക്കും. ഓരോരുത്തർക്കും സഹയോഗം, സ്നേഹം, സഹാനുഭൂതി കൊടുക്കൽ തന്നെയാണ് എടുക്കൽ.

വർത്തമാന സമയത്ത് എല്ലാവർക്കും അവിനാശിയായ സന്തോഷത്തിന്റെ ആവശ്യമുണ്ട്. എല്ലാവരും സന്തോഷത്തിന്റെ യാചകരാണ്, നിങ്ങളാണെങ്കിലോ ദാതാവിന്റെ കുട്ടികളാണ്. ദാതാവിന്റെ കുട്ടികളുടെ പണി

യാണ് - കൊടുക്കുക. ആരു തന്നെ സംബന്ധ സമ്പർക്കത്തിൽ വന്നാലും സന്തോഷം വീതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക, കൊടുത്തു കൊണ്ടേ പോകൂ. ആരും വെറും കൈയ്യോടെ പോകരുത്, അത്രയും നിറഞ്ഞിരിക്കണം. വിശ്വത്തിലെ മുഴുവൻ ആത്മാക്കളും നിങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ സുഖ ശാന്തിയുടെ യാചകരായി വരുവാൻ പോവുകയാണ്. നിങ്ങൾ ദാതാവിന്റെ കുട്ടികൾ മാസ്റ്റർ ദാതാക്കളായി മാറി എല്ലാവരെയും സമ്പന്നരാക്കും. അതുകൊണ്ട് ആദ്യം സ്വന്തം ഭണ്ഡാര സർവ്വ ഖജനാവുകളാൽ നിറച്ചുകൊണ്ടേ പോകൂ. നിങ്ങൾ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കൾ സംഗമത്തിൽ ഒരിക്കലും കുറവു സംഭവിക്കാത്ത അഖണ്ഡ മഹാദാനികളായി മാറും. നിരന്തരം സ്മൃതിയിലുണ്ടായിരിക്കണം ഞാൻ ദാതാവിന്റെ കുട്ടി അഖണ്ഡ മഹാദാനി ആത്മാവാണ്. ഏതൊരു ആത്മാവ് നിങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ വരട്ടെ, അജ്ഞാനിയാകാം, ബ്രാഹ്മണനാകാം, പക്ഷെ എന്തെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും എല്ലാവർക്കും കൊടുക്കണം. രാജാവെന്നാൽ അർത്ഥം തന്നെ ദാതാവെന്നാണ്. അങ്ങനെയുള്ളവർക്ക് ഒരു സെക്കന്റുപോലും ദാനം കൊടുക്കാതിരിക്കാനാവില്ല. ബ്രാഹ്മണ ആത്മാക്കൾക്ക് ജ്ഞാനം നേരത്തേ തന്നെയുണ്ട് പക്ഷെ അവരെ പ്രതി രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ ദാതാവാകാം - 1- ഏതാത്മാവിനു ഏതു ശക്തിയുടെ ആവശ്യമാണോ ഉള്ളത്, മനസ്സുകൊണ്ട് അതായത് ശുദ്ധമായ ചിന്തകളും തരംഗങ്ങളും കൊണ്ട് ആ ആത്മാവിനു ശക്തികളുടെ ദാനം അതായത് സഹയോഗം കൊടുക്കൂ. 2 - കർമ്മത്തിലൂടെ സദാ സ്വയം ജീവിതത്തിൽ ഗുണമൂർത്തിയായി മാറും, പ്രത്യക്ഷ ഉദാഹരണമായി മാറി മറ്റുള്ളവർക്ക് സഹജമായി ഗുണം ധാരണ ചെയ്യുവാനുള്ള സഹയോഗം നൽകൂ. ദാനമെന്നാൽ സഹയോഗം കൊടുക്കുക.

വർത്തമാന സമയത്ത് വിശേഷമായി കർമ്മത്തിലൂടെ ഗുണദാതാവായി മാറേണ്ട ആവശ്യകതയുണ്ട്. സങ്കല്പമെടുക്കൂ - എനിക്ക് സദാ ഗുണമൂർത്തിയായി മാറി എല്ലാവരെയും ഗുണമൂർത്തിയാക്കുവാനുള്ള വിശേഷ കർത്തവ്യം ചെയ്യുക തന്നെ വേണം. ജ്ഞാനം വളരെയധികമുണ്ട്, ഇനി ഗുണങ്ങൾ എമർജ്ജ് ചെയ്യൂ, സർവ്വഗുണ സമ്പന്നരാകാനും ആക്കുവാനുമുള്ള ഉദാഹരണമായി മാറും. ദാതാവിന്റെ കുട്ടിയാണെങ്കിൽ ആർക്ക് എന്താണോ വേണ്ടത് അത് കൊടുത്തു കൊണ്ടേ പോകൂ. ആരും വെറും കൈയ്യോടെ പോകരുത്. അളവറ്റ ഖജനാവുകളാണുള്ളത്. ചിലർക്ക് സന്തോഷം വേണം, സ്നേഹം വേണം, ശക്തി വേണം, കൊടുത്തു കൊണ്ടേ പോകൂ. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ കുട്ടികളിൽ ഈ ശുഭ സങ്കല്പം എമർജ്ജ്ജാകണം - ദാതാവിന്റെ കുട്ടിയായി മാറി എല്ലാ ആത്മാക്കൾക്കും സമ്പത്തു നൽകുന്നതിനു നിമിത്തമായി മാറണം, ഈ സമ്പത്തു ലഭിക്കാതെ ആരും വഞ്ചിതരായി പോകരുത്. ആര് എങ്ങനെയുമാകട്ടെ, അവർ ബാബയുടേതല്ലേ. നിങ്ങൾ ദാതാവിന്റെ കുട്ടിയാണെങ്കിൽ വിശാല ഹൃദയത്തോടു കൂടി വീതിക്കൂ. ആരാണോ അശാന്തിയിലും ദുഃഖത്തിലും അലയുന്നത്, അവർ നിങ്ങളുടെ പരിവാരത്തിലുള്ളവരാണ്. പരിവാരത്തിനു സഹയോഗമാണ് കൊടുക്കേണ്ടത്. വർത്തമാന സമയത്ത് മഹാദാനിയാകുന്നതിനു വിശേഷ ദയാഹൃദയമാകുന്ന ഗുണം എമർജ്ജ് ചെയ്യൂ. ഒരാളിൽ നിന്നു പോലും എടുക്കുവാനുള്ള ഇച്ഛ പുലർത്തരുത് - അയാൾ നന്നായി സംസാരിച്ചെങ്കിൽ, നല്ലതാണെന്നു മാനിക്കുകയാണെങ്കിൽ കൊടുക്കാം. വേണ്ട. മാസ്റ്റർ ദാതാവായി മാറി ചിന്തകളിലൂടെ, തരംഗങ്ങളിലൂടെ, വാക്കുകളിലൂടെ കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കൂ. പരിധിയില്ലാത്ത ദാതാവായി വിശ്വമാകുന്ന ഭൂഗോളത്തിനു മുകളിൽ കയറി നിൽക്കൂ. പരിധിയില്ലാത്ത സേവനത്തിന്റെ തരംഗങ്ങൾ പരത്തൂ. മഹാൻ ദാതാവായി മാറും. പരിധിയില്ലാത്തതിലേക്കു പോകൂ, അപ്പോൾ പരിധികളിലുള്ള കാര്യങ്ങൾ സ്വാഭാവികമായും സമാപ്തമാകും. ശരി.

വരദാനം :- പവിത്രതയാകുന്ന വിശേഷ ധാരണയിലൂടെ അതീന്ദ്രീയ സുഖത്തിന്റെ അനുഭവം ചെയ്യുന്ന ബ്രഹ്മാചാരിയായി ഭവിക്കൂ.

ബ്രാഹ്മണ ജീവിതത്തിന്റെ വിശേഷ ധാരണ തന്നെ പവിത്രതയാണ്. നിരന്തര അതീന്ദ്രീയ സുഖത്തിന്റെയും മധുരമായ ശാന്തിയുടെയും വിശേഷ ആധാരം തന്നെ ഇതാണ്. പവിത്രത എന്നാൽ ബ്രഹ്മചര്യം മാത്രമല്ല സദാ ബ്രഹ്മാചാരി അതായത് ബ്രഹ്മാ ബാബയുടെ ആചരണത്തിൽ ഓരോ ചുവടും വച്ച് നടക്കുന്നവർ. സങ്കല്പം, വാക്ക്, കർമ്മം എന്നിവയാകുന്ന ചുവടുകൾ ബ്രഹ്മാബാബയുടെ ചുവടിന്മേലുള്ള ചുവടായിരിക്കണം. ഇപ്രകാരം ബ്രഹ്മാചാരിയായിരിക്കുന്നവരുടെ മുഖവും പെരുമാറ്റവും സദാ അന്തർമുഖിയായതും, അതീന്ദ്രീയ സുഖത്തിന്റെ അനുഭൂതി നൽകുന്നതുമായിരിക്കും.

സ്റ്റോഗൻ :- സേവനത്തിൽ ത്രികാലദർശിയുടെ സെൻസും ആത്മീയതയുടെ എസൻസും നിറക്കുന്നവരാണ് സർവ്വീസബിൾ